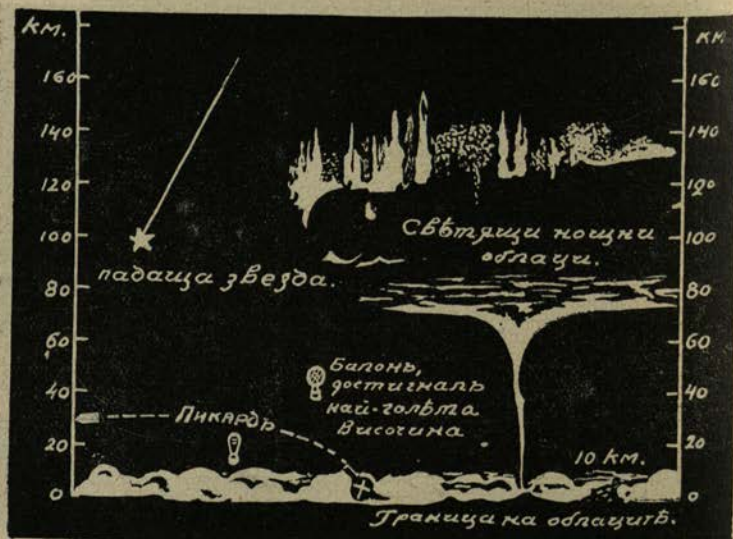


дълга форма и нѣма точка, която да се опредѣли съ сигурност. При това, макаръ да изглежда много свѣтло, неговата свѣтлина е много слаба и затова може да бъде фотографирано само съ най-силнитѣ обективи и много чувствителнитѣ плаки. Въ случая звездитѣ представляватъ постояннитѣ точки. Съ помощта на телефона или



Северното сияние е като пратеникъ, който ни носи вѣст отъ небеснитѣ простори на една далечина около 100 километра.

на радиото ученитѣ успѣватъ да отворятъ едновременно отстоящитѣ на стотици километри фотографически апарати. По тоя начинъ проф. Шрьомеръ опредѣлилъ, че северното сияние се явява на 90 до 120 километра височина на земната кора, но понякога се явява и до 1000 километра надъ земята.

Отъ това следва заключението, че северното сияние е едничкиятъ белегъ, едничкиятъ пратеникъ отъ тия далечни сфери, гдето въздухъ изобщо нѣма: на хилядо километра надъ земната повърхнина: въздухътъ е